

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 272 09.11.2020 г. Град Велико Търново
Апелативен съд – Велико Търново Втори граждански и търговски състав

На 09.11.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател: ХРИСТИНА ДАСКАЛОВА
Членове: ЕМАНУИЛ ЕРЕМИЕВ
 ИСКРА ПЕНЧЕВА

като разгледа докладваното от ХРИСТИНА ДАСКАЛОВА Въззивно частно
търговско дело № 20204001000330 по описа за 2020 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 274 ал. 1 т. 1 във вр. с чл. 229 ал. 1 т. 5 от ГПК.

Образувано по частна жалба на Л. Д. Ц. и П. Т. Ц. – и двамата от гр. Тетевен, чрез пълномощника им адв. Ст. Ч. против Определение № 318/09.07.2020 год. на Ловешки окръжен съд по т. д. № 117/2019 год., с което производството по делото е спряно на основание чл. 229 ал. 1 т. 5 от ГПК до приключване на ДП № 653/2017 год. по описа на РУ на МВР - Ловеч и ПП № 4599/2017 год. на ОП - Ловеч. Счита определението за неправилно и незаконосъобразно. Само влязлата в сила присъда на наказателния съд е задължителна за гражданския съд, разглеждащ гражданскоправните последици от деянието и то само за изчерпателно посочените в чл. 300 от ГПК обстоятелства. Крайният акт на прокуратурата или мнението на разследващия полицай, водещ досъдебното производство, нямат обвързваща сила за гражданския съд. Задължението на застрахователя да се произнесе по основателността на претенцията за обезщетение не е в зависимост от наличието на влязла в сила присъда на наказателния съд или от висящост на наказателното производство. Обстоятелството, че гражданският деликт съставлява и престъпление, не изключва възможността със способите на гражданския процес да се установи деликтно поведение и да се прецени наличието на предпоставките за ангажиране отговорността на застрахователя. Позовава се на съдебна практика и на Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16.05.2000 год. Моли съда да отмени обжалваното определение и да върне делото на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

В писмения си отговор ответникът по частната жалба „Групама застраховане“

АД чрез юрисконсулт Ал. К. заема становище за неоснователност на жалбата. Моли съда да я остави без уважение и да потвърди обжалваното определение. Позовава се на Тълкувателно решение № 1/09.07.2019 год. на ОСГТК на ВКС по тълк. дело № 1/2017 год. – при наличие на основания за спиране по чл. 229 ал. 1 т. 4 от НПК постановеното решение е недопустимо. Моли съда да изиска информация по чл. 186 от ГПК от Окръжна прокуратура – Ловеч дали по ДП № 653/2017 год. е внесен обвинителен акт и е образувано НОХД. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Великотърновският апелативен съд, като взе предвид доводите в частната жалба и доказателствата по делото, приема за установено следното:

Частната жалба е неоснователна, а обжалваното определение – правилно и законосъобразно.

Предмет на разглеждане по т. д. № 117/2019 год. по описа на ЛОС са предявени от Л. Д. Ц. и П. Т. Ц. против „Групама застраховане“ АД искове с правно основание чл. 432 от КЗ за заплащане на сумите от по 26 000 лв. за всеки един – частично от по 200 000 лв. за всеки един, представляващи обезщетение за претърпени от тях неимуществени вреди от смъртта на сина им Д. Л. Д., настъпила при ПТП на 30.09.2017 год., предизвикано от водач, застрахован при ответника по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, ведно със законната лихва върху сумите от 24.11.2018 год. до окончателното изплащане и искове с правно основание чл. 86 ал. 1 от ЗЗД против Т. П. Н. за сумите от по 1 000 лв. за всеки един от ищците, част от дължимата им по 23 300 лв. законна лихва върху обезщетението от 200 000 лв. за периода от датата на ПТП – 30.09.2017 год. до 24.11.2018 год.

От приложените писма на Окръжна прокуратура – Ловеч вх. № 8441/09.12.2019 год., вх. № 938/31.01.2020 год. и вх. № 4316/07.07.2020 год. се установява, че на 30.09.2017 год. е образувано ДП № 653/2017 год. по описа на РУ на МВР – Ловеч срещу неизвестен извършител за престъпление по чл. 343 ал. 1 във вр. с чл. 342 ал. 1 пр. 3 от НК. Предмет на разследване е настъпила смърт на тази дата при ПТП крей с. Изворче на Д. Л. Д. от гр. Тетевен. По ДП е назначена повторна автотехническа експертиза, по която все още не е дадено заключение. Данни за досъдебното производство се съдържат и в отговора на исковата молба от ответника Т. П. Н. .

Съгласно съдебната практика (Определение № 728/11.12.2019 год. на ВКС по ч. т. д. № 2522/2019 год., II т. о., ТК; Определение № 77/13.02.2020 год. на ВКС по ч. т. д. № 2985/2019 г., I т. о., ТК), съдът спира гражданското дело на осн. чл. 229 ал. 1 т. 5 от ГПК, когато при разглеждането му констатира престъпни обстоятелства от значение за правилното решаване на спора, които обаче не могат да бъдат установени в рамките на

гражданското производство. Гражданският съд, разглеждащ иск по чл. 432 от КЗ за обезщетяване на вреди от ПТП, е обвързан от влязлата в сила присъда срещу водача по въпросите, визириани в чл. 300 от ГПК. Предвид това, изходът на наказателното производство срещу водача е от значение за правилното решаване на спора по 432 от КЗ, съответно - производството по исковете подлежи на спиране. Извън хипотезите на чл. 124 ал. 5 от ГПК гражданският съд няма правомощия да установява факта на престъпление инцидентно по повод на иска за вреди и в случай, че тези хипотези са налице, но фактът на престъплението е от значение за гражданския спор, исковото производство следва да бъде спряно, за да бъде съобразено решението по иска за обезщетяване на вреди с евентуалната присъда или споразумение срещу деликвента.

В същия смисъл са Определение № 485 от 16.07.2019 г. на ВКС по ч. т. д. № 766/2019 г., II т. о., ТК; Определение № 476 от 12.07.2019 г. на ВКС по ч. т. д. № 1443/2019 г., II т. о., ТК; Определение № 355 от 2.08.2019 г. на ВКС по ч. т. д. № 1611/2019 г., I т. о., ТК., Определение № 389 от 12.10.2020 г. на ВКС по ч. т. д. № 1705/2020 г., II т. о., ТК.

Видно от делото, ДП № 653/2017 год. по описа на РУ на МВР – Ловеч се води за същото деяние, в резултат на което в настоящото производство се претендира присъждане на обезщетение за вреди на осн. чл. 432 от КЗ. Налице е съвпадение между твърдяното в исковата молба вредоносно поведение на водача, за което е предприето наказателно преследване по посоченото досъдебно производство. Правилното решаване на спора по предявения иск за обезщетение зависи от установяване на факта извършено ли е престъпление от водача (деликвента), който факт не може да бъде установен в рамките на гражданския процес. Налице са основанията по чл. 229 ал. 1 т. 5 от ГПК и производството по делото следва да бъде спряно до приключване на досъдебното производство.

В случая спирането на делото е на осн. чл. 229 ал. 1 т. 5 от ГПК (а не по т. 4 на същата разпоредба), поради което внасянето на обвинителен акт и образуването на наказателно производство в съда са неотнoсими обстоятелства, съответно – искането на ответника по частната жалба за изискване на такива данни от ОП – Ловеч е неоснователно.

Първостепенният съд е достигнал до същия извод, поради което обжалваното определение следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора на осн. чл. 78 ал. 8 от ГПК в полза на ответника по частната жалба следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 318/09.07.2020 год. на Ловешки окръжен съд по т. д. № 117/2019 год. по описа на същия съд.

ОСЪЖДА Л. Д. Ц. с ЕГН ***** и П. Т. Ц. с ЕГН ***** – и двамата от гр. Тетевен, жк ***** да заплатят на „Групама застраховане“ ЕАД – гр. София, 1124, район „Средец“, бул. „Цариградско шосе“ № 47А, *****, ет. 3, ЕИК 131421443 сумата 100 лв. (сто лева) юрисконсултско възнаграждение.

Определението подлежи на касационно обжалване по реда на чл. 274 ал. 3 от ГПК пред ВКС на Република България в едноседмичен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____